

wrotem podług kosztów przejazdu najniższą klasą i najtańszym środkiem transportu masowego (koleją, autobusem, tramwajem itp.), w braku zaś takiego środka — podług kosztów przejazdu najtańszym ze środków lokomocji,

- b) władza podatkowa ustala wysokość wynagrodzenia za stratę czasu według swobodnej oceny od 100 do 300 zł dziennie; do czasu, za który przyznaje się wynagrodzenie, zalicza się także czas konieczny dla odbycia podróży z miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa i z powrotem; osobie mającej miejsce zamieszkania w miejscowości, do której ją wezwano, służy prawo do wynagrodzenia jedynie w razie utraty zarobku,
- c) władza podatkowa ustala wysokość wynagrodzenia biegłych za wykonaną pracę w kwotach od 20 do 100 zł za każdą zaczętą godzinę w zależności od trudu, czasu i kwalifikacji koniecznych

do wykonania pracy; przyznanie wynagrodzenia w kwocie wyższej wymaga uprzedniej zgody Ministerstwa Skarbu; przepis ten dotyczy także biegłych, będących wojskowymi lub urzędnikami publicznymi.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Czajkowski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

28

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 grudnia 1946 r.

o cenach sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617), zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustala się ceny wyrobów tytoniowych, określone w cenniku, załączonym do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 16 grudnia 1946 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 listopada 1945 r. o cenach sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 328), zmienione rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 190).

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 grudnia 1946 r. (poz. 28).

CENNIK WYROBÓW TYTONIOWYCH POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

1. P. pierosy:

bezustnikowe:

	Cena za 1 sztukę
Wawel	10 zł
Zefir	7 zł 50 gr
Hel	5 zł
Bałtyk	3 zł
Tryumf	3 zł
Wolność	2 zł
Mazur	2 zł

ustnikowe:	Cena za 1 sztukę
Belweder	8 zł
Syrena	5 zł
Śnieżka	3 zł 50 gr
Nysa	3 zł
Popularne	1 zł 50 gr
Partyzant	1 zł 20 gr

2. Cygara:	Cena za 1 sztukę
El Aliento	20 zł
Kopernik	16 zł
La Pintura	12 zł
Ligia	10 zł
Cigarillos	7 zł 50 gr
Cygaretki	5 zł

3 Tytonie do fajki:	Cena za 1 kg
Średni fajkowy	1.000 zł
Zwyczajny fajkowy	700 zł

4. Tabaka:	Cena za 1 kg
Gdańska	600 zł
Mazurska	500 zł

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 stycznia 1947 r.

w sprawie uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 23 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 70, poz. 382) zarządzam, co następuje:

§ 1. Opłaty sądowe uiszcza się, jeżeli wysokość tych opłat nie przewyższa 1.000 zł, znaczkami sądowymi z napisem „opłata sądowa”.

§ 2. Gotówką uiszcza się wszelkie opłaty, których wysokość przewyższa 1.000 zł, a także — bez względu na ich wysokość — opłaty ściągane w drodze egzekucji i kaucje kasacyjne. W braku znaczków sądowych każdą opłatę sądową można uiścić w gotówce.

Opłaty gotówkowe wpłaca się do kas sądowych.

§ 3. Opłacający opłatę sądową znaczkami sądowymi nakleja je na podaniu i na załącznikach wnoszonych do sądu. Znaczkami należy naklejać na egzemplarzach przeznaczonych dla sądu. Kto opłaca na wezwanie sądu lub dodatkowo wnosi opłatę może nakleić znaczki

na wezwaniu, bądź na karcie czystego papieru, podając na nim numer sprawy i swe nazwisko. Można nakleić znaczki także na odpowiednim piśmie w sekretariacie właściwego wydziału (oddziału).

Opłatę za sporządzenie dokumentu, spisanie ugody lub za dokonanie innej czynności sądowej uiszcza się przez naklejenie znaczków na odpowiedniej karcie akt sprawy, stwierdzającej tę czynność; na wydanych stronach dokumentów zaznacza się wysokość pobranej opłaty. Jeżeli z czynności sądowej nie spisuje się protokołu, należy znaczki nakleić na dokumencie wydanym stronie.

Znaczkami nakleja się na pierwszej stronie pisma lub załącznika jedno obok drugich lub jedno nad drugimi, w miarę możliwości bez odstępu.

§ 4. Opłacający znaczkami nie może ich kasować. Znaczkami przez niego skasowane nie będą przyjmowane.